Ненсі

— Чоловіче, годі свар!
Нащо ця клятьба, сер?
Шлюбна жінка — божий дар,
Але не раба, сер!

— Таж коритись має хтось,
Ненсі, Ненсі?
Чоловік чи жінка — ось
В чім питання, Ненсі!

— Що, коритися? Шукай
Іншої рабині!
Краще я скажу прощай
І тобі, й хатині!

— Як покинеш, зажурюсь,
Ненсі, Ненсі...
Ну, а потім — обійдусь
І без тебе, Ненсі!

— Скоро, скоро, підожди,
У землі холодній
Я засну... А як же ти
Житимеш самотній?

— Небо дасть мені снаги,
Ненсі, Ненсі,-
Вік дожити без нудьги
І без тебе, Ненсі.

— Ну, стривай же! Й звідтіля
До твоєї хати
З цілим пеклом буду я
Кожну ніч літати!

— Що ж, візьму таку, як ти,
Ненсі, Ненсі,-
І втечуть усі чорти
З переляку, Ненсі.